

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Clonarium et Leæna

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

ἀεὶ σπέρν' ἱματίων, καὶ δέξασθαι
 ἰνὸς βύχας βίαι, καὶ ἄνθρωπον ἄ-
 μι. καὶ ποίησα, ὡς περ ἔταξε.
 Μελ. μὴ μέμνη, μὴ μίση, ὃ
 Βακχι, λέανη ἦδ' ἡ τῶν Σύρων,
 σὺ δ', ὃ ἄνι, τὸν Ἀρτορ ἢ τὸ
 εὖρον, καὶ τὰ ἅλλα πάντα περ
 τῶν ἰσοδιδ' ἀνθρώπων.

sinistro meo, atque ita dē-
 cendem: Conscendite, ac su-
 perior sum. feci quae ita vobis illa-
 tum praecepit. MEL. Ne
 morare, Bacchi, ne morare,
 sed voca iam Syriam illam.
 Tu verò, Aci, panem & ver-
 benas, & cetera omnia ad

incantationem quae pertinent, appara.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a THESSALAE incantatrices.] *Suprà in Glyceria & Thaide iam annotauimus, Thessalam gentem præter ceteras veneficij nomine notatam esse. Sirepsides apud Aristophanem in Nubibus consultis Socratem, an adhibenda sit Thessala incantatrix, quæ Lunam caelo deiebat, quò minus in Neomenia cogatur es alienum rediere. Horatius Carminum libro primo; Ode vigesima septima:*

Quæ sâga, quis te soluere Thessalis
 Magus venenis: quis poterit Deus?

b Ceramicus] *Locus fuit Athenis, vbi meretrices habitabant: & alter, vbi bello caesi sepeliebantur. Suidas & idem Lucianus in Scythia & Piscatore.*

ΚΑΘΝΑΡΟΝ ΚΑΙ
 Λαίνα.

CLONARIVM ET
 Lexna.

ΚΑΙΝΑ περὶ τῶ ἀνοβό-
 ρου ὃ Λαίνα, τῶ Λε-
 οβίαν Μιζιαν, τῶ
 πρῶτον ἱερῶν οὖ, ὡς περ ἄν-
 θρω, καὶ σωθῆναι, ὡς αἰ, οὐκ
 οἶδ'

N Oua quaedam de te
 audimus, Lexna, Le-
 sbiam videlicet Mes-
 gillam diuitem illam ama-
 re te perinde vt virum: &
 coire vos, nescio quid munit
 vobis

ὁ δ' ὄτι, ποῖσας μετ' ἀλο-
 κήλωρ, τι βούτο, ἤρθεῖσας,
 ἀπ' ἀπὸ, εἰ ἀληθῆ ταῦτα ἴ-
 σαρ. Λίαι. ἀληθῆ, ὦ Κλωνά-
 ερον, ἀσπίσωμαι δ', ἀπόστο-
 λον γὰρ τί δειρ. Κλων. πῆσθ
 λω, σπρόφθ, τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί
 βούται ἡ ζωὴ, τί δ' ἡ πράτ-
 τει, ὅταν σωῖται; ὁρᾷς, ὅ
 φωνῆς με' ἢ γὰρ ἀπ' ἀπικρόπης
 τὰ βιῶτα. Λί. φίλῳ μὲρ, εἰ
 βία τινα ἀπὸ τῆς ἡ ζωὴ δὲ
 δεικνῶς ἀνδρῶν δειρ Κλων. ὅ
 μανθᾶνο, ὅ, τι καὶ λέγεις, εἰ
 μὴ τις ἕταιεῖσρα τυχεῖνα δ.
 να. βιῶτας γὰρ ἔρ Λίβω
 κίρσοι, ζωῶνας ἑαὶ ἀνδρῶν
 μὲρ οὐκ ἰδελοῦσας αὐτὸ πω-
 σχαρ, ζωαίξιδι αὐτὰς πηνη
 σιαλοῦσας, ὡσπερ ἀνδρας.
 Λί. βιῶτό τι. Κλων. ἐκοιῶ
 ὅ Λίαινα, βούτο αὐτὸ καὶ δει-
 ρησαι, ὅπως μὴ ἰπέρα τὸ πρᾶ-
 τος, ὅπως δὲ καὶ σωπείσθης,
 καὶ τὰ μετὰ ταῦτα. Λί. πῶ-
 τος τινα συζητοῦσα αὐτῆ,
 καὶ

vobis facientes. Quid istud?
 erubisti? Sed dic mihi, ve-
 rane ista sunt? LEAN.
 Vera, Clonarium: pudet aus-
 tem dicere. Alienum enim
 quiddam est. CLON. At
 per Cererem, quid hoc nem-
 gotij? aut quid sibi vult
 mulier? Quid autem etiam
 agitis, quando citis? Vi-
 des, haudquam amas me:
 neque enim celares me tan-
 lia. LEAN. Amo equi-
 dem te, quantum ullam a-
 liam. Mulier autem il'a, viri-
 lis supra modum est. CLON.
 Non intelligo quidnam en-
 tia dicas, nisi si Tribas qua-
 piam est. Tales enim in² Lea-
 sbo perhibent mulieres esse,
 quae à viris quidem pati il-
 lud nolunt, cum mulieribus
 autem ipsae perinde ac viri
 solent, cogredientur.
 LEAN. Tale quippiam
 est. CLON. Prom me Leas-
 na, istud ipsum etiam expo-
 ne, quo pacto videlicet ab
 initio sollicitaverit te, quoq; modo etiam adduci te ut illi mo-
 rem gereres, passa fueris, & quae deinceps consecuta sunt.
 LEAN. Compotaiunculam quandam insituerant ipsa &
 Demonassa

καὶ Δημόναστος ἢ Κορινθία,
 πλοσία δὲ καὶ αὐτῆ, καὶ ὁμο-
 τεχνῶν τῆ Μεγίλλης, παραλή-
 φασί με λιθαίσαν αὐτοῖς. ἰ-
 πέει δὲ ἐπιθάεισα, καὶ ἀσπίλι,
 καὶ ἴδρα λαυώδην, καὶ ἰμι-
 θυρος, ἀγὲ δὲ, ἴφην, ὁ Λίαν-
 να, ἢ Μεγίλλα, λοιμᾶσαι φέ-
 ῖδην λαυόντα αὐτὰ λαυώδης
 μισθὸν ἡμῶν, μισθὸν ἀμφοτέρω-
 ρων. Κλων ἐκάθειστος τὸ με-
 τὰ ταῦτα τί ἔγρητο; Δὲ ἰπέ-
 λην με τὸ πῶτον, ὥσπερ οἱ
 ἄνθρωποι, ἐν αὐτὰ μόνον πε-
 θερμόζουσαι τὰ χέλη, ἀπ' ὑ-
 πανοίξουσαι τὸ σῶμα, καὶ πε-
 εἰθαπτον, καὶ ζὸν μασοῦς ἔς
 θλίβον. ἢ Δημόνασσα δὲ
 καὶ ἴδραυν μεταξὺ λαταφι-
 λούσα· ἐγὼ δ' οὐκ ἔχον ἄ-
 κάσσα ὁ, τι τὸ πᾶγμα ἔην.
 χόνος δὲ ἢ Μεγίλλα ἰσθίον
 μὲν ἄδιδρα, τῶν μὲν πλω-
 κω ἀφάγντο τῆς λιφανῆς· ἰ-
 πικαὸς δὲ πάλιν ὁμοία καὶ
 προσφύς, καὶ ἐν χεῖρ ὡς
 φθῆ αὐτῆ, λαθάπτε οἱ σφό-
 δρα

Demonassa Corinthia ista,
 diues ipsa quoque, & in ead-
 dem arte cum Megilla exer-
 citata, assumpserantq̄ me, ut
 cithara ipsis canerem. Post-
 quam autem satis cecimerā,
 & iam intempesta nox erat,
 cubitumq̄ ire conueniebat,
 ipse autem iam ebrise erant:
 tum Megilla: Age, inquit,
 Leana, iam enim dormire
 æquum est, hinc nobiscum va-
 nā cuba, media inter vitam-
 que. CLON. Concubistis-
 ne? Quid tum postea factum
 est? LEAN. Osculabantur
 me primò, perinde atque viri
 solent, non ipsa modò labia
 applicantes, sed os subape-
 rientes quoque. Deinde &
 amplexabantur, & papillas
 atterebant mihi. Demonas-
 sa autem etiam mordebat
 inter deosculandum. Ego ve-
 rò quidnam rei esset, haud-
 quaquam etiam coniectura
 consequi poteram. Caterùm
 parua iniecta mora, Me-
 gilla cum iam incaluisset, comam,
 ut illam quidem ficti-
 ciam habebat, à capite reiecit,
 ipsa autem iacebat omni-
 nò similis atq̄ æquiparanda
 b gladiatori alicui vehementer
 virili

ἦ ἀνδράδας τῶν ἀθλητῶν,
 ἀρκικαρμύη. καὶ ἐγὼ ἴτας
 ῥάχθω ἰδῶ. ἢ δὲ, ὦ Λίσα=
 νύ φησιν, ἰσρακας ἦδη οὕτω
 καλὸν νανίσκου; ἀπ' ὅχ' ὁ=
 ρῶ ἔφλω, ἐν ταῦθα νανίσκου,
 ὦ Μίριμα, μὴ καταβήλωί
 μι, ἔφη. Μίριμα ὦ ἦ ἐγὼ λέ=
 γομαί, ἢ γυγάμηκα πρόπαλαι
 τῶν τῶ Δημόνασθου, ἢ ἔτηρ
 ἐκὼ γυνά. ἐγὼ ἔλα. ὦ Κλωνά=
 ειορ, ἐπὶ τότῳ, ἢ ἔφλω οὐκοῦν
 σὺ, ὦ Μίριμα, ἀνὴρ τις ὦρ ἰλι
 λήθης ἡμᾶς, κατὰ τὸν Α=
 χιλία φασι λευκόμορον ἐρ
 τῆς παρθένου, καὶ τὸ ἀν=
 δρῶν ἐκείνο ἔχας, καὶ ποιῆς
 πῶ Δημόνασθου, ὅτι οἱ ἄν
 δρῶν ἐκείνο μὲν, ἔφη ὦ Λίσα=
 να, ὅτι ἔχω, Διόμορα δὲ οὐδὲ πά=
 νυ αὐτῶν. ἰδίον δὲ τινα πρό=
 πορ ἢ δὴ ὡραπολὺ ὁμιλοῦς
 ἴα ὄψι μὲ. ἀπὸ μὴ Βομαφρό.
 διός ὦ, ἔφλω, οἱ οὐκ οἶον
 λέγονται, ἀμφότερα ἔχουσι; ἔ=
 τι ἦ γυνόσω, ὦ Κλωνάειορ, τὸ
 πρῶμα. ὦ φησιν, ἀπὸ τῶ πάν
 ἀνὴρ

Hermaphroditus es, inquam ego, quales multi perhibentur es=
 se utrunq; membrum habentes? (Adhuc enim, Clonarium, i=
 psam rem ignorabam) Neque hoc, inquit illa, sed per omnia

virili atque robusto, ad vi=
 uum usque cute detonsa. Ac
 ego quidem tibi aspexi, per=
 territa sum. Illa verò, Lea=
 na, inquit, ecquem adolescē=
 tem unquam vidisti ita pul=
 chrum? At non video, in=
 quam ego, ullum hīc ado=
 lescentem, Megilla. Tum il=
 la, Ne me, inquit, effemines,
 aui mulierem facias: Megil=
 lus enim vocor ego, ὃ iam
 olim Demonassam hanc ux=
 orem duxi, estque ea uxor
 mea. Risi equidem ad hæc,
 Clonarium, atque, proinde
 Megilla, latuisti, inquam, tu
 nos, vir existens, ὃ quemada=
 modum Achillem aiunt in=
 ter virgines absconditum la=
 tuisse: habesque virile illud,
 ac Demonassæ facis idem
 quod viri solent? Idem ego
 Leana, inquit, non habeo,
 sed neque opus eo admodum
 habeo. Peculiari autem mo=
 do suavius aliquanto con=
 uersari me videbis. At num
 Cccc vir

ἀνὴρ ἔμι. ἦ καὶ, ἔφη ἰσὸς, ἡ
 Βοιωτίας ἀνλιπιδὸς Ἰουλιῶ
 δόρας, διηγεμένης τὰ ἐφε-
 ρια παρ' αὐτοῖς, ὡς ἡθοῖτό
 τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀ-
 νήρ ὁ δ' αὐτὸς καὶ μενυρῆς ἄ-
 ρεις, οἶμαι, Τέρσιος Ζῦνο-
 μα. μὴ δὲν τι καὶ οὐ τοῖδ' ἔ-
 πουδας, ὄκου, ὁ Λέονα, ἔφη,
 ἀπ' ἀίχνην ἔλεω ὁμοία ταῖς ἀλ-
 κας ὑμῖν, ἢ γνῶμι δέ, καὶ ἢ
 ἐπιθυμία, καὶ τὰ πάντα,
 ἀνδρὸς ἐσὶ μοι. καὶ ἰανὺ γουῦ
 σοι, ἔφη, ἐπιθυμία, πάριχε
 γουῦ, ὁ Λέονα, ἢ ἀπιστίας, ἔ-
 φη, καὶ γνῶσιν ἔδην ἰνδ' ἐσάρ
 με τ' ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι ἀν-
 τὶ τῷ ἀνδρῶν. ἀπὸ πάριχε,
 ἔψα γάρ. παρίσχορ, ὁ Κλωνά
 ειορ, ἰκταύσης ποσὰ, καὶ
 ὄρμόρ τινά μοι δέσης τῶν πο-
 λυτελῶν, καὶ ὀθόνας τῶν λε-
 πιῶν. ἄτα ἰγὼ μὲν ὡσπερ ἄν-
 θρα σκεπτόμεθα νομ. ἢ δ' ἐς
 ποῖδ' τε, καὶ ἐφ' ἴνα, καὶ ἦ ὁμοίαι
 υ, καὶ ἰδὸνδ' μοι ἐς ἀπέρβο
 λῶ ἦδ' ὄσαι. Κλῶ. τί ποῖαι,
 ὁ Λέονα

autem & faciebat, & osculabatur, & anhelabat, videbaturq;
 mihi supra modū adeo voluptate affici. CL. Quid faciebat,
 Leana?

vir sum. Tum ego: Audiui;
 inquam, ex Bœotia Ithibina
 quadam Ismenodora nomi-
 ne, cum illa que Ephesiria
 apud ipsos dicuntur, enarra-
 ret, fuisse Thebis quendam
 ex muliere virum factum, quē
 idem & vates optimus suea-
 rit. Num igitur & tibi tale
 aliquid accidit? Haudqua-
 quam Leena, inquit, sed na-
 ta equidem sum similis vo-
 bis alijs: sententia autem &
 libido, ceteraq; omnia viri-
 lilia mihi sunt. Proinde suf-
 ficiens tibi, inquam, libido
 est? Tum illa: Præbe igitur,
 Leena, inquit, & cognosces
 me nihilo inferiorem viris
 esse. Habeo enim quiddam
 aliud pro virili illo. Sed præ-
 be videbis enim. Præbui ita-
 que, Clonarium, cum illa diu
 multumq; supplicaret, atque
 etiā monile daret ex precio-
 sioribus illis quoddā, & res
 lamina aliquot tenuiora. At-
 que exinde ego quidē illap-
 inde ac virū & optebebatur. Illa

Leana?

ὁ Λίαινα, ἢ τίνα πρόσωπον; τὸ
 το γὰρ μέγιστον ἐστὶ. Λέ. μὴ
 ἀνὰ κενὸν ἀνεβῶς; ἀλλὰ γὰρ
 ὅτι μὴ τῶ Ὀυρανίᾳ ἐν ἄρ
 ἔποιμι.

per Uraniam, haud facile dixerō.

Leena: aut quo modo? hoc
 enim queso ut maximè di-
 cas. LEAN. Ne ques-
 re accuratius omnia, turpia
 enim sunt. quare equidem,

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a **IN Lesbo.**] Lesbos in mari Aegeo insula, in qua My-
 rtena: unde postea tota insula denominata. Strabo libro 13.

b **Gladiatori.**] Lucianus sic ostendit, inter Athletas (quos
 in promovenda corporis firmitudine studium omne ponebant)
 qui viriliores erant, ad cures usque rotondisse capillos. Viseba-
 tur inquit Leena, cures tenuis attonso capite, more athletarum,
 qui ceteros robore antecēunt. c **Quemadmodum Achil-**

lem aiunt.] Quoniam Thetis mater Achillis ab oraculis au-
 disset, perititurum filium in expeditione Troiana, si eò cum cæ-
 teris Græcis profisceretur: iam adultum illum inter filias Li-
 comedis (qui tum in Scyro insula imperitabat) furtim occul-
 tavit. & ne factum proderetur, eum muliebri habitu indutus

in puellam transformavit. Vbi cum aliquandis delituisse ig-
 noratus, unam earum quibus cum virguncule more versabatur,
 puellam, Deianiram nomine, Regis filiam, clam inter sacra Bac-
 chi corrupti, fecitque gravidam: ex qua postea Pyrrhus susce-
 pit. Qui, quod non raro solet vsu venire, imitator patrie virtuti-

is evasis a timido bellicosus. Græcis demum vehementi desi-
 derio, ubi nam esset Achilles requirentibus, negotium Ulyssæ
 & Diomedæ datum est, ut quam maximam possent diligentiam, ac
 absente perquirerent. Audierant enim, Troiam expugnari non
 posse, nisi ipse adesset. Itaque Achilles ab Ulyssæ astu comper-
 tus est, in Scyro, muliebriter indutus: atque ad eò ab eodem
 persuasus, ut reiectis mollibus & viro indecoris vestibus, matrem
 cum cæteris Græcis in bellum iret. Ceterum cum ipsi necesse es-
 set muliebrem cultum exuere, & se virum fieri, volens inter-
 rim consultum Deianira (quæ iam ex se conceperat) Lycob-

medi rem omnem aperuit. Primum ille grauatim, sed tandem liberali oratione ipsius Achillis, precibusq; Ulyssis victus, coniugium firmavit, & Achilli Deianiram laudissimo hymeneo collocauit. Sub hac in bellum profectus est, data tandem pueri fide, firmoque iureiurando, se nullam aliam nec ducturum unquam, nec amaturum.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ

Κόρυθα.

CROBYLE ET

Corinna.

Ω Κόρυθα, ὡς μὲν οὐ πάντων ἀνδρῶν λέω, ὃ ἐνόμισες, τὸ γὰρ ἄκακα ἡγεῖσθαι ἐν παρθένου. μεμῶθηκας ἤδη, μετὰ μεραυκίου μὲν ἁράου ἡγομένη, μὲν δὲ τὸ πρῶτον μίδωμα κομισαμένη, ἔξ ἧς ὄρμον κούτικα ἀνέσομαι σοι. Κό. ναὶ μανθεύου, ἔχεται δὲ καὶ ψήφους τινὰς πύραυλας, οἷοι δὲ Φιλανιδίος ἔστιν. Κρω. ἔσαι τοιοῦτο. ἄκουε δὲ καὶ τὰτα παρ' ἐμοῦ, ἃ σὲ χεῖ ποιῆν, καὶ ὅπως πεσφείρωμαι τοῖς ἀνδράσι, ἄλλη μὲν γὰρ ἡμῖν ἀπορροφὴ τοῦ βίου οὐκ ἔστι, ὡς θύρατερ, ἀλλὰ ἀπο ἔτη ταῦτα, ἔξ οὗ τίθειν ὁ μακαίετός σου πατήρ, οὐκ οἶδα, ὅπως

Quodigitur, Corinna mea, haudquam ita graue fuerit, ceu tu putabas, ex virgine mulierem fieri. id iam didicisti videlicet, quippe quae cum adolescente quidem formoso fueris: minam autem pro prima mercede abstuleris, pro qua statim monile comparabo tibi. CORIN. Ita amabo. Habeat autem & lapillos aliquos pellucidos, quale Philanidis est. CRO. Erit sane tale. Sed audietiam caetera ex me, quae te oportet facere, & quo pacto accommodare te uirris. Nam alia nobis victus ratio nulla est, filia, sed per duos hosce annos, ex quo pater